

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A földszinti ultimátum**

1. A földszinti ultimátum

Kővári Klára

Miközben Fekete Zoltán fent a fordulóban a szabályzattal ostromozta Mátét, Erika kihasználta a megosztott figyelmet. A pokrócba bújtatott csecsemőt szorosan a mellkasához ölelve lecsúszott a hátsó lépcsőn, egyenesen a földszinti magánrendelő felé. Zihálva vágódott be a leharcolt váróterembe, ahol Dr. Szabó András épp az adósságok feletti kétségbeesésében ülve nézett fel rá.

Bálint csak az emeleti korlát mellől vette észre a suhanó kabátszegélyt. Szíve a torkában dobogott, ahogy a lépcsőfokokat hármásával véve száguldott lefelé, de későn érkezett. Amikor elérte a földszintet, a rendelő súlyos faajtaja kattánva bezárult, s a kulcs fordulatának fémes csikordulása végigvisszhangzott a kőburkolaton.

– Nyisd ki, doki! Ne csináld ezt! – döngette halkan, de kétségbeesetten a fát Bálint, miközben a tehetetlen rettegés fojtogatta.

A tejüveg túloldalán feltűnt az orvos homályos alakja. Szabó közelebb lépett a zárhoz, s reszelős, halk hangja átpréselődött a résen.

– Balog Henrik holnap megfojt a kamatokkal, Bálint – suttogta a doki éles, kegyetlen feszültséggel. – Vagy megszerzed a pénzt arra a rohadt váltóra, vagy Enci és az egész ház még ma megtudja, kié ez a gyerek. Erika és a kicsi itt maradnak, amíg nem hozod a fedezetet.

Odakint a falban lévő vezetékek halkan sercegtek, a mennyezeti lámpa fénye megingott Karesz túlterhelt erősítőjének bűgásában. Bálint leforrázva támaszkodott a hideg faajtónak; a hurok teljesen rárepedt.